

prima instanță: Gh.Purici

instanța de apel: E.Ababei, N.Matveeva, G.Polivenco

instanța de recurs: V. Doagă, Iu. Oprea, Iu. Șumcov, I. Corolevschi, N. Clima

Î N C H E I E R E

04 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Ala Cobăneanu

Judecătorii Tatiana Răducanu, Iulia Oprea,
Sveatoslav Moldovan, Nicolae Clima

examinînd cererea de revizuire depusă de către Președintele Raionului
Ocnîța,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Fiodor Perjun și
Nicolae Perjun împotriva Consiliului raional Ocnîța, cu privire la contestarea
actului administrativ,

împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 27 februarie 2013 prin
care s-au respins recursurile declarate de Consiliul raional Ocnîța, Fiodor Perjun
și Nicolae Perjun

c o n s t a t ă

La 15 octombrie 2010, Fiodor Perjun și Nicolae Perjun au depus cerere de
chemare în judecată împotriva Consiliului raional Ocnîța cu privire la contestarea
actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanții Fiodor Perjun și Nicolae Perjun au indicat
că ei sunt feciorii lui Perjun Ion Ion și Perjun Ana Feodor.

În anii 1944 – 1945, părinții lor au fost arestați și condamnați, fiind
deportați în Rusia, fiindu-le confiscată toată averea.

În anul 1990, ambii părinți au fost reabilitați, iar anul 1993, reclamanții
fiind moștenitori legali ai averii părinților săi, au primit 200 mii ruble ca și
compensație a pierderilor materiale suportate în rezultatul confiscării bunurilor,
iar în anul 2001 le-a fost restituită casa cu terenul aferent.

Consideră reclamanții Fiodor Perjun și Nicolae Perjun, că ei nu au fost
totalmente reintegrați în drepturile patrimoniale, deoarece părinților săi le-a fost

confiscată averea în valoare de 1256 ruble și bani în numerar în mărime de 765 ruble.

Astfel, după reabilitarea părinților o parte din bunurile confiscate au fost restituite, dar o parte, inclusiv sumele bănești nu sunt restituiți pînă în prezent.

Totodată, prin decizia Comisiei speciale din cadrul Consiliului raional Ocnîța nr.1/3 din 17 septembrie 2010, a fost respinsă cererea reclamanților privind restituirea averii sau valorii averii părinților victime ale represiunilor politice, cerere refuzată pe motiv că ei au fost deja despăgubiți conform procesului – verbal al ședinței din 23 septembrie 1993.

Au cerut reclamanții Fiodor Perjun și Nicolae Perjun anularea deciziei Comisiei speciale din cadrul Consiliului Raional Ocnîța nr.1/3 din 17 septembrie 2010, restituirea bunurilor confiscate în urma represiunilor politice sau încasarea contravalorii acestora, restituirea banilor confiscați de la Ion Perjun în mărime de 575 ruble și Ana Perjun în mărime de 180 ruble, cu aplicarea coeficientului de indexare la momentul executării hotărîrii și repunerea în termen a acțiunii.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ocnîța din 13 octombrie 2011, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 29 mai 2012, apelul declarat de Fiodor Perjun și Nicolae Perjun a fost admis, fiind casată hotărîrea primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care de la Consiliul Raional Ocnîța în beneficiul lui Nicolae Perjun și Fiodor Perjun s-a încasat valoarea bunurilor confiscați în sumă de 122406 lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27 februarie 2013, au fost respinse recursurile declarate de Consiliul Raional Ocnîța și Fiodor Perjun și Nicolae Perjun, și menținută decizia Curții de Apel Bălți din 29 mai 2012.

La 06 iunie 2013, Președintele Raionului Ocnîța a depus o cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 27 februarie 2013, solicitînd admiterea revizuirii, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe ca fiind legală.

În motivarea cererii revizuentul a indicat că deciziile instanței de apel și recurs sunt ilegale, adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, concluziile instanțelor sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond.

În special, s-a invocat că în conformitate cu art. 12 al Legii privind reabilitarea victimelor represiunilor politice nr.1225-XII din 08 decembrie 1992, restituirea bunurilor, recuperarea valorii acestora prin achitarea de compensații se efectuează, în baza cererii, din contul bugetului de stat prin transferuri administrativ-teritoriale de nivelul doi și în acest caz, urma să fie atras în calitate de intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor RM, ca parte – plătitor pe dosar.

La fel, menționează revizuentul, că nu s-a atras atenția la momentele indicate de aceștia – motivate prin probe veridice, și anume: citează „постановление от 02.01.1945 г. - при обыске у Пержун И.И. изъяты деньги 575 руб.” și alt document: „постановление от 02.01.1945 г. - при обыске у Пержун А.Ф. изъяты деньги 180 руб”, adică, 575 rub.+180 rub.=755 rub.,

precizînd că „местное поручение №18 от 26 июня 1945 г.” scrie că 1256 rub. citează: „за что: за конфискованное имущество - имущество и рубли - это разные вещи т.е. за конфискованное имущество - cînd bunurile confiscate au fost vîndute și banii transferați în buget - 1256 rub., însă anume banii confiscați, aceasta este: 575 rub.+180 rub =755 rub.

Prin urmare, revizuentul Președintele Raionului Ocnîța, își întemeiază cererea de revizuire pe prevederile art.447; 449 b); 450 a); 451 (1); 452; 453 b) CPC RM.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă, din următoarele considerente.

Colegiul notează că motivele revizuirii sînt prevăzute limitativ de art.449 CPC.

Astfel, revizuirea se declară în cazul în care:

a) s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în legătură cu pricina care se judecă;

b) au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii;

c) instanța a emis o hotărîre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces;

e) s-a anulat ori s-a modificat hotărîrea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărîrii sau deciziei a căror revizuire se cere;

g) Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau Guvernul Republicii Moldova a inițiat o procedură de reglementare pe cale amiabilă într-o cauză pendinte împotriva Republicii Moldova;

h) Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărîre, fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărîrii pronunțate de o instanță de judecată națională.

Prin urmare, se constată că nici un argument invocat de către revizuent nu se încadrează în motivele revizuirii enumerate supra.

Adițional celor indicate, este necesar a menționa că hotărîrea atacată prin intermediul revizuirii nu poate fi criticată în raport de materialul dosarului existent la data pronunțării acestei hotărîri, dar numai în baza unor împrejurări noi, necunoscute de instanță la data pronunțării. În context, argumentele invocate în cererea de revizuire nu pot fi percepute ca și noi împrejurări, acestea fiind cunoscute de Președintele Raionului Ocnîța încă de la înaintarea acțiunii în instanță.

Astfel, pe calea revizuirii nu se pune problema realizării unui control judiciar, ci a unei noi judecări, pe temeiul unor elemente ce au format obiectul judecării finalizată cu pronunțarea hotărîrii a cărei revizuire se solicită.

Cu atât mai mult, că instanțele de apel și de recurs au pronunțat decizii prin care de la Consiliul Raional Ocnița a fost încasată, în beneficiul lui Fiodor Perjun și Nicolae Perjun, anume suma de 122406 lei, echivalent al sumei de 875 ruble (adică suma de 755 ruble sovietice, pusă la bancă și care pînă la 02 ianuarie 1950 s-a mărit pînă la 875 ruble sovietice).

Totodată, nici argumentul precum că nu a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor RM, ca parte – plătitor pe dosar, nu poate fi luat în considerație avînd în vedere că cererile de restituire a bunurilor sau de recuperare a valorii acestora, potrivit art. 12 din Legea privind reabilitarea victimelor represiunilor politice se examinează de către comisiile special create în acest scop.

La fel, acest argument nu poate fi invocat în cererea de revizuire deoarece nu se încadrează în temeiurile declarării revizuirii prevăzute de art. 449 CPC și nominalizate supra.

Suplimentar celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează, că însuși admiterea cererii de revizuire ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în cazul Popov (nr. 2) contra Moldovei.

În cauza specificată CEDO amintește că „casarea unei hotărâri irevocabile este un act instantaneu, care nu creează o situație continuă, chiar dacă ea determină redeschiderea procedurilor”.

În același timp, CEDO susține că dreptul la judecarea într-un mod echitabil de către o instanță, așa precum este garantat de articolul 6 § 1 al Convenției, trebuie interpretat în lumina Preambulului Convenției, care, în partea sa relevantă, declară preeminența dreptului o parte a moștenirii comune a Statelor Contractante.

Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție .

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului re judecata, adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare.

Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că temeiurile invocate de către revizuent nu influențează asupra legalității deciziei instanței de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire depusă de Președintele Raionului Ocnîța ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art.art.269-270, art.453 al.(1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Președintele Raionului Ocnîța, împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 27 februarie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Fiodor Perjun și Nicolae Perjun împotriva Consiliului raional Ocnîța, cu privire la contestarea actului administrativ.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tatiana Răducanu

Iulia Oprea

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Clima